

Špína - Plíhal, Karel

1. Špína je velmi relativní pojem,
někdo je čistej, i když páchne třeba hnojem.
Někomu nepomůžou mejdla ani louhy,
kam sáhne, všude dělá černý šmouhy.
2. Čistej i špinavej se potkáváme denně,
čistej i špinavej si denně ruku podá.
Bojím se špíny, proto žiju v karanténě,
ač spousta pochybností ve mně hlodá.
3. Bojím se nákazy, či nechci kazit druhý,
jsem ještě čistej, nebo už mám v duši skládku?
Tak hledím na papír a vztekle lámu tuhy,
nejspíš to vezmu pěkně od začátku.
4. Člověk se narodí, je voňavej a čistej,
plínky se vyvaří a zbytek spraví olej,
proto je malej člověk sám sebou tak jistej
a velcí, ti si na něj nedovolej'.
5. Jen trošku vyroste, tak překvapeně zjistí,
že na tom nejhůř budou právě lidé čistí.
Kdekdo je pošpiní a pak si ruce meje
a špína v duši, ta se hravě skreje.
6. A proto začíná žít podle těchto zásad,
pochopí, kdy je třeba truchlit, a kdy jásat.
A čistou pravdu denně krmí hrstí mouru,
aby se lépe vešla do žentouru.
7. Čistej i špinavej se koupáme a mejem,
ve vanách zbyde po všech stejně kalná voda.
Ty sračky překryjeme drahým intimsprayem
[: a každej každému zas ruku podá. :]